

Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/1157

frá 20. júní 2019

um að efla öryggi kennivottorða borgara Sambandsins og dvalarskjala sem gefin eru út til handa borgurum Sambandsins og aðstandendum þeirra sem nýta sér réttinn til frjálstrar farar

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 2. mgr. 21. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins (1),

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð (2),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í sáttmálanum um Evrópusambandið var ákveðið að greiða fyrir frjálstri för fólks, samhliða því að tryggja öryggi og vernd þjóða Evrópu, með því að koma á fót svæði frelsis, öryggis og réttlætis, í samræmi við ákvæði sáttmálans um Evrópusambandið og sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
- 2) Sambandsborgararéttur veitir sérhverjum borgara Sambandsins rétt til frjálstrar farar, með fyrirvara um tiltekna takmarkanir og skilyrði. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/38/EB⁽³⁾ kemur þeim rétti til framkvæmda. Í 45. gr. sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi (sáttmálinn um grundvallarréttindi) er einnig kveðið á um frjálsta för og dvöl. Frjálsta för felur í sér réttinn til brottfarar frá og komu til aðildarríkis með gildu kennivottorði eða vegabréfi.
- 3) Samkvæmt tilskipun 2004/38/EB eiga aðildarríkin að gefa út og endurnýja kennivottorð eða vegabréf til handa ríkisborgurum sínum í samræmi við landslög. Enn fremur er í þeirri tilskipun kveðið á um að aðildarríkin geti krafist þess að borgarar Sambandsins og aðstandendur þeirra skrái sig hjá viðeigandi yfirvöldum. Aðildarríkjunum ber að gefa út skráningarvottorð til handa borgurum Sambandsins, að uppfylltum þeim skilyrðum sem sett eru fram í þeim. Samkvæmt þeirri tilskipun ber aðildarríkjunum einnig að gefa út dvalarskírteini til handa aðstandendum sem eru ekki ríkisborgarar aðildarríkis og gefa út, við umsókn, skjöl sem staðfesta fasta búsetu og gefa út skírteini til staðfestingar á búseturétti.
- 4) Í tilskipun 2004/38/EB er kveðið á um að aðildarríkjunum sé heimilt að samþykkja nauðsynlegar ráðstafanir til að synja um, binda enda á eða afturkalla rétt sem veittur er samkvæmt þeirri tilskipun ef um er að ræða misnotkun réttar eða svik. Skjalafals eða fölsk framsetning á efnislegum staðreyndum varðandi þau skilyrði sem fylgja dvalarréttinum hafa verið auðkennd sem dæmigerð svikamál samkvæmt þeirri tilskipun.
- 5) Verulegur munur er á öryggisstigi innlendra kennivottorða sem gefin eru út í aðildarríkjunum og dvalarleyfum til handa borgurum Sambandsins sem dveljast í öðru aðildarríki og aðstandendum þeirra. Þessi munur eykur hættu á fölsun og skjalafalsi og getur leitt til raunverulegra vandamála fyrir borgara þegar þeir kjósa að neyta réttarins til frjálstrar farar. Tölfræðilegar upplýsingar frá evrópska áhættugreiningarnetinu vegna skjalafalsana (e. European Document Fraud Risk Analysis Network) sýna að tilvikum um fölsuð kennivottorð hefur fjölgað.

(1) Stjtið. ESB C 367, 10.10.2018, bls. 78.

(2) Afstaða Evrópuþingsins frá 4. apríl 2019 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 6. júní 2019.

(3) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/38/EB frá 29. apríl 2004 um rétt borgara Sambandsins og aðstandenda þeirra til frjálstrar farar og dvalar á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1612/68 og niðurfellingu tilskipana 64/221/EBE, 68/360/EBE, 72/194/EBE, 73/148/EBE, 75/34/EBE, 75/35/EBE, 90/364/EBE, 90/365/EBE og 93/96/EBE (Stjtið. ESB L 158, 30.4.2004, bls. 77).

- 6) Í orðsendingu sinni frá 14. september 2016, sem ber titilinn „Að efla öryggi í heimi aukins hreyfanleika: bætt upplýsingaskipti í baráttunni gegn hryðjuverkum og öflugri ytri landamæri“, lagði framkvæmdastjórnin áherslu á að örugg ferða- og persónuskilríki séu mikilvæg þegar nauðsynlegt er að staðfesta deili á einstaklingnum án vafa og tilkynnti að hún myndi leggja fram aðgerðaáætlun til að taka á fölsun ferðaskilríkja. Samkvæmt orðsendingunni reiðir bætt nálgun sig á traust kerfi til að fyrirbyggja misnotkun og ógn við innra öryggi sem hlýst af misbresti í skjalaöryggi, einkum í tengslum við hryðjuverk og afbrot sem ná yfir landamæri.
- 7) Samkvæmt aðgerðaáætlun framkvæmdastjórnarinnar frá 8. desember 2016 um að styrkja viðbrögð við fölsun ferðaskilríkja í Evrópu (aðgerðaáætlun 2016) bera minnst þrjú fjórðu af fölsuðum skjölum, sem finnast við ytri landamærin og einnig á því svæði sem er án landamæravörslu á innri landamærunum, það með sér að hafa verið gefin út af aðildarríkjunum og samstarfslöndum Schengen. Ótryggari innlend kennivottorð sem eru gefin út af aðildarríkjunum eru algengustu fölsuðu skilríkin sem notuð eru við för innan Schengen.
- 8) Til að hindra auðkennasvik ættu aðildarríkin að tryggja að fölsun auðkennisskírteina og eftirlíkingar af þeim og notkun slíkra falsaðra eða grunnfalsaðra skilríkja varði hæfilegum viðurlögum samkvæmt landslögum þeirra.
- 9) Í aðgerðaáætlun 2016 er fjallað um áhættuna af fölsuðum kennivottorðum og dvalarskjölum. Í aðgerðaáætlun 2016 og í skýrslunni um borgararétt ESB frá 2017 skuldbatt framkvæmdastjórnin sig til að greina stefnuvalkosti til að auka öryggi kennivottorða og dvalarskjala.
- 10) Samkvæmt aðgerðaáætlun 2016 krefst útgáfa gildra og öruggra kennivottorða áreiðanlegs skráningarferlis og öruggra undirliggjandi skjala til að styðja við umsóknarferlið. Framkvæmdastjórnin, aðildarríkin og viðkomandi stofnanir Sambandsins ættu að vinna áfram að því að gera undirliggjandi skjöl síður viðkvæm fyrir svikum í ljósi aukinnar notkunar á fölsuðum undirliggjandi skjölum.
- 11) Í þessari reglugerð eru aðildarríkin ekki krafín um innleiðingu kennivottorða eða dvalarskjala þar sem ekki er kveðið á um slíkt í landslögum og hún hefur ekki áhrif á valdheimildir aðildarríkjanna til að gefa út, samkvæmt landslögum, önnur dvalarskjöl sem falla utan gildissviðs laga Sambandsins, t.d. dvalarskírteini sem gefin eru út til handa öllum þeim sem eru búsettir á yfirráðasvæðinu óháð ríkisfangi þeirra.
- 12) Þessi reglugerð hindrar aðildarríkin ekki í því að samþykkja, á jafnréttisgrundvelli, önnur skjöl en ferðaskilríki til auðkenningar, s.s. ökuskírteini.
- 13) Ekki ætti að líta svo á að auðkennisskírteini, sem gefin eru út til handa borgurum sem hafa takmörkuð réttindi til frjálstrar farar í samræmi við lög Sambandsins eða landslög og gefa skýrt til kynna að þau megi ekki nota sem ferðaskilríki, falli undir gildissvið þessarar reglugerðar.
- 14) Ekki ætti að líta svo á að ferðaskilríki, sem eru í samræmi við 5. hluta skjals Alþjóðaflugmálastofnunarinnar nr. 9303 um Ferðaskilríki á tölvulesanlegu formi (sjöunda útgáfa, 2015) („Skjal Alþjóðaflugmálastofnunarinnar nr. 9303“) og þjóna ekki auðkenningarhlutverki í útgáfuaðildarríkjunum, eins og vegabréfskort sem gefin eru út á Írlandi, falli undir gildissvið þessarar reglugerðar.
- 15) Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á notkun aðildarríkjanna á kennivottorðum og dvalarskjölum með eID-virkni í öðrum tilgangi og ekki heldur áhrif á reglurnar sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014⁽⁴⁾ sem kveður á um gagnkvæma viðurkenningu á rafrænni auðkenningu innan Sambandsins við aðgang að opinberri þjónustu og greiðir götu borgara, sem eru að flytja til annars aðildarríkis, með því að krefjast gagnkvæmrar viðurkenningar á rafrænni auðkenningu með fyrirvara um tiltekin skilyrði. Endurbætt kennivottorð ættu að tryggja auðveldari auðkenningu og stuðla að bættum aðgangi að þjónustu.

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 frá 23. júlí 2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum og um niðurfellingu á tilskipun 1999/93/EB (Stjtið. ESB L 257, 28.8.2014, bls. 73).

- 16) Tilhlýðileg sannprófun á kennivottorðum og dvalarskjölum krefst þess að aðildarríkin noti rétt heiti fyrir hverja tegund skjala sem falla undir þessa reglugerð. Til að auðvelda eftirlit með skjölum sem falla undir þessa reglugerð í öðrum aðildarríkjum ætti heiti skjalsins einnig að birtast á a.m.k. einu opinberu tungumáli stofnana Sambandsins. Ef aðildarríkin nota nú þegar rótgróin heiti á kennivottorð, önnur en heitið „kennivottorð“, ættu þau að geta haldið því áfram á opinberu tungumáli eða tungumálum sínum. Hins vegar ætti ekki að taka upp ný heiti í framtíðinni.
- 17) Öryggisþættir eru nauðsynlegir til að sannprófa gildi skjals og staðreyna auðkenni einstaklings. Ákvörðun lágmark-söryggisstaðla og samþætting lífkennaupplýsinga í kennivottorðum og dvalarskírteinum aðstandenda, sem eru ekki ríkisborgarar aðildarríkis, eru mikilvæg skref til að auka öryggi í notkun þeirra innan Sambandsins. Samþætting slíkra lífkenna ætti að gera borgurum Sambandsins kleift að njóta til fulls ávinnings af réttindum sínum til frjálsrar farar.
- 18) Vistun andlitsmyndar og tveggja fingrafara („lífkennaupplýsinga“) á kennivottorðum og dvalarskírteinum, sem þegar er kveðið á um að því er varðar vegabréf með lífkennum og dvalarleyfi fyrir ríkisborgara þriðju landa, tákna viðeigandi samsetningu á áreiðanlegri auðkenningu og sannvottun með minni áhættu á svikum, í þeim tilgangi að efla öryggi kennivottorða og dvalarskírteina.
- 19) Almenna venjan ætti að vera sú, að því er varðar sannprófun á áreiðanleika skjalsins og auðkenni handhafa, að aðildarríkin sannreyni fyrst og fremst andlitsmyndina og, ef nauðsyn krefur til að staðfesta áreiðanleika skjalsins og auðkenni handhafa án vafa, ættu aðildarríkin einnig að sannreyna fingraförin.
- 20) Aðildarríkin ættu að tryggja að í tilvikum þar sem sannprófun á lífkennaupplýsingum staðfestir ekki áreiðanleika skjalsins eða auðkenni handhafa þeirra verði starfsfólk með tilskilin réttindi að framkvæma handvirkt skoðun.
- 21) Ekki er hægt að nota þessa reglugerð sem lagagrundvöll fyrir uppsetningu eða viðhald á gagnagrunnum á landsvísu vegna geymslu lífkennaupplýsinga í aðildarríkjunum en slíkt heyrir undir landslög sem verða að vera í samræmi við löggjöf Sambandsins með tilliti til gagnaverndar. Enn fremur er ekki hægt að nota þessa reglugerð sem lagagrundvöll fyrir uppsetningu eða viðhald á miðlægum gagnagrunni á vettvangi Sambandsins.
- 22) Safna ætti lífkennum og geyma þau í geymslumiðli kennivottorða og dvalarskjala í þeim tilgangi að sannprófa áreiðanleika skjalsins og auðkenni handhafa. Eingöngu starfsfólk sem til þess hefur fullt umboð ætti að framkvæma slíka sannprófun og aðeins þegar þess er krafist samkvæmt lögum að skjalið sé sýnt. Enn fremur ætti að geyma lífkennaupplýsingar, sem geymdar eru í þeim tilgangi að tengja kennivottorð eða dvalarskjöl við persónu, með afar öruggum hætti og aðeins til þess dags þegar skjalið er sótt og, í öllum tilvikum, ekki lengur en í 90 daga frá útgáfudegi skjalsins. Eftir þann tíma ætti að eyða eða eyðileggja þessar lífkennaupplýsingar. Þetta ætti ekki að hafa áhrif á aðra vinnslu þessara upplýsinga í samræmi við lög Sambandsins og landslög með tilliti til gagnaverndar.
- 23) Taka ætti tillit til forskriftanna í skjali Alþjóðaflugmálastofnunarinnar nr. 9303 sem tryggja hnattræna samvirkni, m.a. í tengslum við tölvulesanleika og nýtingu sjónrænnar skoðunar að því er varðar þessa reglugerð.
- 24) Aðildarríkin ættu að geta ákveðið hvort kyngervi einstaklinga sé tekið fram á skjali sem fellur undir þessa reglugerð. Ef aðildarríki tekur kyngervi einstaklings fram á slíku skjali ætti að nota forskriftirnar í skjali Alþjóðaflugmálastofnunarinnar nr. 9303, „F“, „M“ eða „X“ eða samsvarandi stakan staf sem notaður er á tungumáli eða tungumálum þess aðildarríkis, eftir því sem við á.
- 25) Fela ætti framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald til að tryggja að tekið sé tilhlýðilegt tillit til öryggisstaðla og tækni-forskrifta sem samþykktar verða í framtíðinni samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 1030/2002 ⁽⁵⁾, eftir því sem við á, vegna kennivottorða og dvalarskírteina. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ⁽⁶⁾. Í því skyni ætti framkvæmdastjórnin að njóta aðstoðar nefndarinnar sem komið var á fót með 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1683/95 ⁽⁷⁾. Ef nauðsyn krefur ættu framkvæmdargerðir sem samþykktar eru að geta farið leynt í því skyni að koma í veg fyrir hættu á eftirlíkingum og fólsumum.

⁽⁵⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1030/2002 frá 13. júní 2002 um dvalarleyfi að samræmdri fyrirmynd fyrir ríkisborgara þriðju landa (Stjtið. EB L 157, 15.6.2002, bls. 1).

⁽⁶⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjana með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

⁽⁷⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1683/95 frá 29. maí 1995 um samræmt eyðublað fyrir vegabréfsáritanir (Stjtið. EB L 164, 14.7.1995, bls. 1).

- 26) Aðildarríkin ættu að tryggja að réttar og skilvirkar málsmeðferðarreglur um söfnun lífkenna séu til staðar og að slíkar reglur samrýmist réttindum og meginreglum sem settar eru fram í sáttmálanum um grundvallarréttindi, Evrópusáttmálanum um verndun mannréttinda og mannfrelsis og samningi Sameinuðu þjóðanna um réttindi barnsins. Aðildarríkin ættu að tryggja að hagsmunir barna séu hafðir að leiðarljósi í öllu söfnunarferlinu. Í því skyni ætti starfsfólk með tilskilin réttindi að fá viðeigandi þjálfun í barnvænum aðferðum við söfnun lífkenna.
- 27) Þegar vandamál koma upp við söfnun lífkenna ættu aðildarríkin að tryggja að viðeigandi málsmeðferðarreglur séu til staðar til að sýna reisin viðkomandi einstaklings virðingu. Því ætti að taka tillit til sértækra atriða varðandi kyngervi og sérstakar þarfir barna og einstaklinga í viðkvæmri stöðu.
- 28) Innleiðing lágmarksstaðla varðandi öryggi og framsetningu kennivottorða ætti að gera aðildarríkjunum kleift að reiða sig á áreiðanleika þessara skjala þegar borgarar Sambandsins neyta réttarins til frjálsrar farar. Innleiðing strangari öryggisstaðla ætti að veita opinberum yfirvöldum og einkaaðilum nægar tryggingar til að gera þeim kleift að reiða sig á áreiðanleika kennivottorða þegar borgarar Sambandsins nota þau til auðkenningar.
- 29) Auðkenni, sem er tveggja bókstafa landskóði aðildarríkisins sem gefur skjalið út, prentað sem negatíva á bláum rétthyrningi og umlukið 12 gulum stjörnum, auðveldar sjónræna skoðun á skjalinu, einkum þegar handhafi nýtir réttinn til frjálsrar farar.
- 30) Enda þótt viðhaldið sé þeim möguleika að setja fram landsbundna þætti ættu aðildarríkin að tryggja að þessir þættir dragi ekki úr skilvirkni almennra öryggisþátta eða hafi neikvæð áhrif á samrýmanleika kennivottorða yfir landamæri, m.a. að hægt verði að lesa kennivottorð með tölvubúnaði sem notaður er í öðrum aðildarríkjum en þeim sem gefa kennivottorðin út.
- 31) Innleiðing öryggisstaðla í kennivottorð og dvalarskírteini aðstandenda sem eru ekki ríkisborgarar aðildarríkis ætti ekki að leiða til óeðlilegrar hækkunar á gjöldum fyrir borgara Sambandsins eða ríkisborgara þriðju landa. Aðildarríkin ættu að taka tillit til þessarar meginreglu þegar þau hefja útboð.
- 32) Aðildarríkin ættu að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að lífkennaupplýsingar auðkenni með réttum hætti þann einstakling sem er handhafi kennivottorðs. Í þessu skyni gætu aðildarríkin tekið til skoðunar að safna lífkennum, einkum andlitsmyndum, beint frá þeim landsbundnu yfirvöldum, sem gefa kennivottorð út, í viðurvist viðkomandi einstaklings (e. live enrolment).
- 33) Aðildarríkin ættu að skiptast á öðrum slíkum upplýsingum eftir því sem nauðsyn krefur til að fá aðgang að, staðfesta og sannreyna upplýsingar á örugga geymslumiðlinum. Snið sem notuð eru á öruggum geymslumiðli ættu að vera samvirkandi, m.a. að því er varðar sjálfvirkar landamærastöðvar.
- 34) Í tilskipun 2004/38/EB er fjallað um aðstæður þar sem veita ætti borgurum Sambandsins, eða aðstandendum borgara Sambandsins sem eru ekki ríkisborgarar í aðildarríki, sem hafa ekki nauðsynleg ferðaskilríki sanngjarnt tækifæri til að sanna eftir öðrum leiðum að þeir falli undir réttinn til frjálsrar farar. Þær leiðir geta m.a. verið kennivottorð sem notuð eru til bráðabirgða og dvalarskírteini sem gefin hafa verið út til halda þessum aðstandendum.
- 35) Í þessari reglugerð eru virtar þær skuldbindingar sem fram koma í sáttmálanum um grundvallarréttindi og samningi Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks. Af þeim sökum eru aðildarríkin hvött til að starfa með framkvæmdastjórninni að því að samþætta viðbótarþætti sem gera kennivottorðin aðgengilegri og notendavænni fötluðu fólki, m.a. sjónskertu fólki. Aðildarríkin skulu kanna hvort nota megi lausnir, m.a. skráningu með fartækjum, til að gefa kennivottorð út til handa einstaklingum sem eru ófærir um að fara sjálfir til þeirra yfirvalda sem annast útgáfu kennivottorða.
- 36) Í dvalarskjölum sem gefin eru út til handa borgurum Sambandsins ættu að koma fram sértækar upplýsingar til að tryggja að unnt sé að auðkenna þau sem slík í öllum aðildarríkjum. Þetta ætti að auðvelda viðurkenningu á því að borgarar Sambandsins geti nýtt sér réttinn til frjálsrar farar og þau réttindi sem í því felast en samræming ætti ekki að ganga lengra en við á til að takast á við veikleika í gildandi skjölum. Aðildarríkjunum er frjálst að velja með hvaða sniði skjöl eru gefin út og gætu gefið þau út á sniði sem er í samræmi við forskriftir skjals Alþjóðaflugmálastofnunarinnar nr. 9303.

- 37) Að því er varðar dvalarskjöl, sem gefin eru út til handa aðstandendum sem eru ekki ríkisborgarar í aðildarríki, er rétt að nota sama snið og sömu öryggisþætti og kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 1030/2002, eins og henni var breytt með reglugerð Evrópusambandsins og ráðsins (ESB) 2017/1954 ⁽⁸⁾. Auk þess að sanna dvalarétt veita þessi skjöl handhöfum þeirra, sem falla undir vegabréfsskyldu, einnig undanþágu frá þeirra kröfu að afla sér vegabréfsáritunar þegar þeir fylgja eða koma til borgara Sambandsins innan yfirráðasvæðis Sambandsins.
- 38) Í tilskipun 2004/38/EB er kveðið á um að skjöl sem gefin eru út til handa aðstandendum sem eru ekki ríkisborgarar í aðildarríki skuli kallast „Dvalarskírteini aðstandanda borgara Sambandsins“. Til að auðvelda auðkenningu þeirra ættu dvalarskírteini aðstandanda borgara Sambandsins að bera stöðluð heiti og kóða.
- 39) Í ljósi þeirrar öryggisáhættu og þess kostnaðar sem aðildarríkin stofna til ætti að fella í áföngum úr gildi kennivottorð og dvalarskírteini aðstandanda borgara Sambandsins sem fylgja ófullnægjandi öryggisstöðlum. Til þess að ná jafnvægi milli þess hversu ört þarf allajafna að skipta þessum skjölum út og þess að nauðsynlegt er að vinna bug á fyrirbyggjandi ágöllum í öryggismálum í Sambandinu ættu 10 ár að nægja, almennt séð, til að hætta í áföngum notkun kennivottorða og fimm ár til að hætta notkun dvalarskírteina. Þó er af öryggisástæðum nauðsynlegt að stytta tímabilið til að hætta í áföngum notkun þeirra vottorða/skírteina sem bera ekki mikilvæga öryggisþætti eða eru ekki tölvulesanleg.
- 40) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) 2016/679 ⁽⁹⁾ gildir að því er varðar persónuupplýsingar sem eru unnar í tengslum við beitingu þessarar reglugerðar. Nauðsynlegt er að tilgreina nánar verndarráðstafanir sem eiga við um persónuupplýsingar sem hafa verið teknar til vinnslu og einkum viðkvæmar upplýsingar á borð við lífkenni. Gera ætti skráðum aðilum grein fyrir því að í skjölum þeirra er geymslumiðill með lífkennaupplýsingum þeirra sem hægt er að fá aðgang að með snertilausum hætti og fyrir öllum tilvikum þar sem gögn á kennivottorðum þeirra og dvalarskjölum eru notuð. Í öllum tilvikum ættu skráðir aðilar að hafa aðgang að persónuupplýsingum sem unnar eru í kennivottorðum og dvalarskjölum þeirra og hafa rétt til að fá þær leiðréttar með útgáfu nýs skjals þegar upplýsingarnar reynast rangar eða ófullkomnar. Geymslumiðillinn skal uppfylla strangar öryggiskröfur og vernda gegn óheimilum aðgangi þær persónuupplýsingar sem á honum eru.
- 41) Aðildarríkin ættu að bera ábyrgð á rétttri meðferð lífkennaupplýsinga, allt frá því þeim er safnað og þar til þær eru settar á geymslumiðil sem uppfyllir strangar öryggiskröfur, í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/679.
- 42) Aðildarríkin ætti að gæta sérstakrar varúðar þegar tekið er upp samstarf við utanaðkomandi þjónustuaðila. Í slíku samstarfi ætti ekki að útiloka bótaábyrgð aðildarríkjanna samkvæmt lögum Sambandsins eða landslögum vegna brota á skuldbindingum með hliðsjón af persónuupplýsingum.
- 43) Nauðsynlegt er að tilgreina í þessari reglugerð á hvaða grundvelli göngum er safnað og þau geymd á geymslumiðlum kennivottorða og dvalarskjala. Í samræmi við lög Sambandsins eða landslög og að virtum meginreglunum um nauðsyn og meðalhóf ættu aðildarríkin að geta geymt önnur gögn á geymslumiðli fyrir rafræna þjónustu eða í öðrum tilgangi sem tengist kennivottorðum eða dvalarskjölum. Vinnsla slíkra gagna, m.a. söfnun þeirra og tilgangurinn að baki notkun þeirra, ætti að byggjast á lögum Sambandsins eða landslögum. Aðgreina ætti öll landsgögn í reynd eða rökfræðilega frá þeim lífkennaupplýsingum sem um getur í þessari reglugerð og vinnsla þeirra ætti að vera í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/679.
- 44) Aðildarríkin ættu að beita þessari reglugerð eigi síðar en 24 mánuðum eftir að hún öðlast gildi. Frá og með deginum þegar þessi reglugerð kemur til framkvæmda ættu aðildarríkin aðeins að gefa út skjöl sem uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í þessari reglugerð.

⁽⁸⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/1954 frá 25. október 2017 um breytingu á reglugerð ráðsins (EB) nr. 1030/2002 um dvalarleyfi að samræmdri fyrirmynd fyrir ríkisborgara þriðju landa (Stjtið. ESB L 286, 1.11.2017, bls. 9).

⁽⁹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (almenna persónuverndarreglugerðin) (Stjtið. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 1).

- 45) Framkvæmdastjórnin ætti að gefa skýrslu um framkvæmd þessarar reglugerðar tveimur árum og ellefu árum, eftir því sem við á, eftir að hún kemur til framkvæmda, m.a. um það hversu vel öryggisstigið á við með hliðsjón af áhrifum þess á grundvallarréttindi og meginreglur um vernd persónuupplýsinga. Framkvæmdastjórnin ætti, í samræmi við samstarfs-samning milli stofnana um bættu lagasetningu frá 13. apríl 2016⁽¹⁰⁾, sex árum eftir að þessi reglugerð kemur til framkvæmda og á sex ára fresti eftir það, að gera úttekt á þessari reglugerð á grundvelli upplýsinga sem safnað hefur verið innan ramma sérstaks eftirlitsfyrirkomulags og til þess að meta raunveruleg áhrif þessarar reglugerðar og hvort þörf er á frekari aðgerðum. Í þágu eftirlits ættu aðildarríkin að safna tölfræðilegum upplýsingum um þann fjölda kennivottorða og dvalar-skjala sem þau hafa gefið út.
- 46) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar reglugerðar, þ.e. að bæta öryggi og auðvelda borgurum Sambandsins og aðstandendum þeirra að nýta sér réttinn til frjálsrar farar, og þeim verður þar af leiðandi, vegna umfangs og áhrifa aðgerðarinnar, betur náð á vettvangi Sambandsins, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.
- 47) Í þessari reglugerð eru þau grundvallarréttindi virt og þeim meginreglum fylgt sem eru viðurkennd, einkum í sáttmálanum um grundvallarréttindi, nánar tiltekið rétturinn til manlegrar reisnar, réttur manna til friðhelgi, bann við ómannlegri og vanvirðandi meðferð, réttur til jafnréttis að lögum og til banns gegn mismunun, réttur barna, réttur aldraðra, friðhelgi einkalífs og fjölskyldu, vernd persónuupplýsinga, réttur til frjálsrar farar og réttur til raunhæfs úrræðis til að leita réttar síns. Aðildarríkin ættu að fara að ákvæðum sáttmálans um grundvallarréttindi við framkvæmd þessarar reglugerðar.
- 48) Evrópska persónuverndarstofnunin og stofnunin um grundvallarréttindi gáfu út álit 10. ágúst 2018 ⁽¹¹⁾ og 5. september 2018 ⁽¹²⁾, eftir því sem við á.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

EFNI, GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Efni

Þessi reglugerð eflir öryggisstaðla sem eiga við um kennivottorð sem aðildarríki gefa út til handa borgurum þeirra og dvalarskjöl sem aðildarríki gefa út til handa borgurum Sambandsins og aðstandendum þeirra þegar þeir neyta réttarins til frjálsrar farar.

2. gr.

Gildissvið

Þessi reglugerð gildir um:

- a) kennivottorð sem aðildarríki gefa út til handa ríkisborgurum sínum eins og um getur í 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/38/EB.

Þessi reglugerð gildir ekki um auðkennisskírteini sem gefin eru út til bráðabirgða með styttri gildistíma en sex mánuði.

- b) skráningarvottorð sem gefin eru út í samræmi við 8. gr. tilskipunar 2004/38/EB til handa borgurum Sambandsins sem dveljast lengur en 3 mánuði í gístaðildarríki og skjöl sem votta fasta búsetu sem gefin eru út í samræmi við 19. gr. tilskipunar 2004/38/EB til handa borgurum Sambandsins við umsókn,

- c) dvalarskírteini sem gefin eru út í samræmi við 10. gr. tilskipunar 2004/38/EB til handa aðstandendum borgara Sambandsins sem eru ekki ríkisborgarar aðildarríkis og búsetuskírteini sem gefin eru út í samræmi við 20. gr. tilskipunar 2004/38/EB til handa aðstandendum borgara Sambandsins sem eru ekki ríkisborgarar aðildarríkis.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. ESB L123, 12.5.2016, bls. 1.

⁽¹¹⁾ Stjtið. ESB C 338, 21.9.2018, bls. 22.

⁽¹²⁾ Hefur enn ekki verið birt.

II. KAFLI

INNLEND KENNIVOTTORÐ

3. gr.

Öryggisstaðlar/snið/forskriftir

1. Aðildarríkin skulu gefa kennivottorð út með sniðinu ID-1 og á þeim skal vera tölvulesanlegt svæði (MRZ). Slík kennivottorð skulu vera byggð á forskriftum og lágmarksöryggisstöðlum sem fram koma í skjali Alþjóðaflugmálastofnunarinnar nr. 9303 og skulu uppfylla kröfur sem fram koma í c-, d-, f- og g-lið viðaukans við reglugerð (EB) nr. 1030/2002, eins og henni var breytt með reglugerð (ESB) 2017/1954.

2. Gagnastök á kennivottorðunum skulu uppfylla þær forskriftir sem fram koma í 5. hluta skjals Alþjóðaflugmálastofnunarinnar nr. 9303.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein má setja skjálnúmerið á svæði I og tilgreining kyngervis einstaklings skal vera valkvæð.

3. Skjalið skal bera heitið „Kennivottorð“ eða aðra vel þekkta innlenda tilgreiningu á opinberu tungumáli eða tungumálum útgáfuaðildarríkisins og orðið „Kennivottorð“ á a.m.k. einu opinberu tungumáli stofnana Sambandsins.

4. Á framhlið kennivottorðsins skal vera tveggja stafa landskóði aðildarríkisins sem gefur vottorðið út, prentað sem negatíva á bláum réttþyrningi og umlukið tólf gulum stjörnum sem mynda hring.

5. Á kennivottorðum skal vera geymslumiðill, sem uppfyllir strangar öryggiskröfur og inniheldur andlitsmynd og tvö fingraför handhafa, hvort tveggja með samvirkandi stafrænu sniði. Til þess að safna lífkennum skulu aðildarríkin beita tækniforskriftum eins og fram kemur í framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar C(2018) 7767 ⁽¹³⁾.

6. Geymslumiðillinn skal hafa nægilegt rými og getu til að tryggja heilleika, áreiðanleika og leynd slíkra gagna. Geymd gögn skulu vera aðgengileg með snertilausum hætti og öryggi þeirra skal vera tryggt eins og kveðið er á um í framkvæmdarákvörðun C(2018) 7767. Aðildarríkin skulu skiptast á nauðsynlegum upplýsingum til að staðfesta áreiðanleika geymslumiðilsins og fá aðgang að og sannreyna lífkennaupplýsingar sem um getur í 5. mgr.

7. Börn undir 12 ára aldri má undanþiggja þeirri kvöð að láta taka fingraför sín.

Börn undir 6 ára aldri skulu undanþegin þeirri kvöð að láta taka fingraför sín.

Einstaklingar sem ekki er hægt að taka fingraför af vegna líkamlegra orsaka skulu undanþegnir þeirri kvöð að láta taka fingraför sín.

8. Þegar slíkt er nauðsynlegt og það hæfir því markmiði sem stefnt er að geta aðildarríkin sett inn þær upplýsingar og athugasemdir vegna landsbundinna nota sem kann að vera krafist í samræmi við landslög. Þetta skal ekki leiða til lakari skilvirkni lágmarksöryggisstaðla eða lakara samæfis kennivottorða yfir landamæri.

9. Ef aðildarríkin taka upp tvöfaldan skilflöt eða aðskilda geymslumiðla á kennivottorði skal viðbótargeymslumiðillinn vera í samræmi við viðeigandi ISO-staðla og ekki hafa truflandi áhrif á þann geymslumiðill sem um getur í 5. mgr.

10. Ef aðildarríkin geyma gögn vegna rafrænnar þjónustu á borð við rafræna stjórnsýslu og rafræn viðskipti á kennivottorðunum skal aðskilja slík landsbundin gögn í reynd eða rökfræðilega frá lífkennaupplýsingunum sem um getur í 5. mgr.

11. Ef aðildarríkin bæta öryggisþáttum við kennivottorðin skal það ekki leiða til lakara samæfis kennivottorða yfir landamæri eða lakari skilvirkni lágmarksöryggisstaðla.

⁽¹³⁾ Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar C(2018) 7767 frá 30. nóvember 2018 um tækniforskriftir fyrir dvalarleyfi að samræmdri fyrirmynd fyrir ríkisborgara þriðju landa og um niðurfellingu ákvörðunar C(2002) 3069.

4. gr.

Gildistími

1. Kennivottorð skulu hafa gildistíma sem er að lágmarki fimm ár og að hámarki tíu ár.
2. Þó geta aðildarríkin, þrátt fyrir 1. mgr., kveðið á um gildistíma sem er:
 - a) skemmri en fimm ár að því er varðar kennivottorð sem gefin eru út til handa ólöggráða börnum,
 - b) í undantekningartilvikum, skemmri en fimm ár að því er varðar kennivottorð sem gefin eru út til handa einstaklingum í sérstökum og takmörkuðum aðstæðum og þar sem gildistími þeirra er takmarkaður í samræmi við lög Sambandsins og landslög,
 - c) lengri en 10 ár að því er varðar kennivottorð sem gefin eru út til handa einstaklingum sem eru 70 ára og eldri.
3. Aðildarríkin skulu gefa út kennivottorð með gildistíma sem er 12 mánuðir eða skemmri þegar það er um tíma ómögulegt af líkamlegum orsökum að taka fingraför af einhverjum fingra umsækjanda.

5. gr.

Afnám í áföngum

1. Kennivottorð sem uppfylla ekki kröfurnar í 3. gr. skulu falla úr gildi við lok gildistíma þeirra eða 3. ágúst 2031, eftir því hvort ber fyrir að.
2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr.:
 - a) skulu kennivottorð sem uppfylla ekki þær lágmarksöryggiskröfur sem settar eru fram í 2. hluta skjals Alþjóðaflugmálastofnunarinnar nr. 9303 eða innihalda ekki virkt tölvulesanlegt svæði, eins og það er skilgreint í 3. mgr., falla úr gildi við lok gildistíma þeirra eða 3. ágúst 2026, eftir því hvort ber fyrir að,
 - b) skulu kennivottorð einstaklinga, sem eru 70 eða eldri 2. ágúst 2021, sem uppfylla lágmarksöryggiskröfur sem settar eru fram í 2. hluta skjals Alþjóðaflugmálastofnunarinnar nr. 9303 og innihalda virkt tölvulesanlegt svæði, eins og það er skilgreint í 3. mgr., falla úr gildi við lok gildistíma þeirra.
3. Að því er 2. mgr. varðar skal virkt tölvulesanlegt svæði vera:
 - a) tölvulesanlegt svæði sem uppfyllir 3. hluta skjals Alþjóðaflugmálastofnunarinnar nr. 9303 eða
 - b) annað tölvulesanlegt svæði, en útgáfuáðildarríkið tilkynnir um nauðsynlegar reglur varðandi lestur og birtingu upplýsinga á þeim, nema aðildarríki tilkynni framkvæmdastjórninni, fyrir 2. ágúst 2021, um að það skorti getu til að lesa og birta þessar upplýsingar.

Framkvæmdastjórnin skal upplýsa viðkomandi aðildarríki og ráðið um móttöku tilkynningar eins og um getur í b-lið fyrstu undirgreinar.

III. KAFLI

DVALARSKJÖL FYRIR BORGARA SAMBANDSINS

6. gr.

Lágmarksupplýsingar sem tilgreina skal

Að lágmarki skal tilgreina eftirfarandi á dvalarskjölum sem aðildarríkin gefa út til handa borgurum Sambandsins:

- a) heiti skjalsins á opinberu tungumáli eða tungumálum viðkomandi aðildarríkis og minnst einu öðru opinberu tungumáli stofnana Sambandsins,
- b) skýra tilvísun í að skjalið hafi verið gefið út til handa borgara Sambandsins í samræmi við tilskipun 2004/38/EB,
- c) númer skjalsins,
- d) nafn (kenninafn og eiginnafn/-nöfn) handhafa,
- e) fæðingardag handhafa,

- f) þær upplýsingar sem eiga að vera á skráningarvottorðum og skjölum til vottunar á fastri búsetu sem gefin eru út í samræmi við 8. og 19. gr. tilskipunar 2004/38/EB, eftir því sem við á,
- g) útgáfuyfirvald,
- h) á framhliðinni, tveggja stafa landskóða aðildarríkisins sem gefur skjalið út, prentað sem negatíva á bláum réttþyrmingi og umlukið tólf gulum stjörnum sem mynda hring.

Ef aðildarríki ákveður að taka fingraför skal 7. mgr. 3. gr. gilda til samræmis við það.

Einstaklingar sem ekki er hægt að taka fingraför af vegna líkamlegra orsaka skulu undanþegnir þeirri kvöð að láta taka fingraför sín.

IV. KAFLI

DVALARSKÍRTEINI AÐSTANDENDA SEM ERU EKKI RÍKISBORGARAR AÐILDARRÍKIS

7. gr.

Samræmd yfirmynd

- Við útgáfu dvalarskírteina til handa aðstandendum borgara Sambandsins, sem eru ekki ríkisborgarar aðildarríkis, skulu aðildarríki nota sömu framsetningu og komið var á með reglugerð (EB) nr. 1030/2002, eins og henni var breytt með reglugerð (ESB) 2017/1954 og komið til framkvæmda með framkvæmdarákvörðun C(2018) 7767.
- Þrátt fyrir 1. mgr. skal skírteini bera heitið „Dvalarskírteini“ eða „Búsetuskírteini“. Aðildarríkin skulu tilgreina að þessi skjöl séu gefin út til handa aðstandanda borgara Sambandsins í samræmi við tilskipun 2004/38/EB. Í þessu skyni skulu aðildarríkin nota staðlaða kóðann „Aðstandandi ESB 10. gr. tilskipunar 2004/38/EB“ eða „Aðstandandi ESB 20. gr. tilskipunar 2004/38/EB“ í gagnareit [10], eins og um getur í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1030/2002, eins og henni var breytt með reglugerð (ESB) 2017/1954.
- Aðildarríkin mega færa inn gögn til landsbundinnar notkunar í samræmi við landslög. Þegar slík gögn eru færð inn og vistuð skulu aðildarríkin virða kröfurnar sem settar eru fram í annarri málsgrein 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1030/2002, eins og henni var breytt með reglugerð (ESB) 2017/1954.

8. gr.

Afnám núverandi dvalarskírteina í áföngum

- Dvalarskírteini aðstandenda borgara Sambandsins, sem eru ekki ríkisborgarar aðildarríkis, sem uppfylla ekki kröfurnar í 7. gr. skulu falla úr gildi við lok gildistíma þeirra eða 3. ágúst 2026, eftir því hvort ber fyrir að.
- Þrátt fyrir 1. mgr. skulu dvalarskírteini aðstandenda borgara Sambandsins, sem eru ekki ríkisborgarar aðildarríkis, sem uppfylla ekki lágmarkskröfur sem settar eru fram í 2. hluta skjals Alþjóðaflugmálastofnunarinnar nr. 9303 eða innihalda ekki virkt tölvulesanlegt svæði sem uppfyllir 3. hluta skjals Alþjóðaflugmálastofnunarinnar nr. 9303, falla úr gildi við lok gildistíma þeirra eða 3. ágúst 2023, eftir því hvort ber fyrir að.

V. KAFLI

SAMEIGINLEG ÁKVÆÐI

9. gr.

Tengiliður

- Hvert aðildarríki skal tilnefna minnst eitt miðlægt yfirvald sem tengilið vegna framkvæmdar þessarar reglugerðar. Hafi aðildarríki tilnefnt fleiri en eitt miðlægt yfirvald skal það tiltaka hvert þeirra yfirvalda verði tengiliður vegna framkvæmdar þessarar reglugerðar. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um heiti þessa yfirvalds. Ef aðildarríki skiptir um tilnefnt yfirvald skal það tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að tengiliðir hafi vitneskju um viðkomandi upplýsingar og aðstoðarþjónustu á vettvangi Sambandsins sem er hluti af sameiginlegri stafrænni gátt sem sett er fram í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1724⁽¹⁴⁾ og að þeir geti unnið með slíkri þjónustu.

10. gr.

Söfnun lífkenna

1. Aðeins starfsfólk, sem hefur réttindi og tilskilda heimild og er tilnefnt af yfirvöldum sem bera ábyrgð á útgáfu kennivottorða eða dvalarskírteina, skal safna lífkennum í þeim tilgangi að samþætta þau geymslumiðli sem uppfyllir strangar öryggiskröfur sem kveðið er á um í 5. mgr. 3. gr. að því er varðar kennivottorð og í 1. mgr. 7. gr. að því er varðar dvalarskírteini. Þrátt fyrir fyrsta málslið skal eingöngu starfsfólk slíkra yfirvalda, sem hefur réttindi og tilskilda heimild, safna fingraförum nema ef um er að ræða umsóknir sem lagðar eru fram í sendiráðum og ræðisskrifstofum aðildarríkisins.

Með það fyrir augum að tryggja samkvæmni milli lífkenna og auðkennis umsækjanda skal umsækjandi mæta í eigin persónu minnst einu sinni í útgáfufurli hverrar umsóknar.

2. Aðildarríki skulu tryggja að réttar og skilvirkar málsmeðferðarreglur um söfnun lífkenna séu til staðar og að þessar reglur samrýmist réttindum og meginreglum sem settar eru fram í sáttmálanum um grundvallarréttindi, Evrópusáttmálanum um verndun mannréttinda og mannfrelsis og samningi Sameinuðu þjóðanna um réttindi barnsins.

Þegar vandamál koma upp við söfnun lífkenna skulu aðildarríkin tryggja að viðeigandi málsmeðferðarreglur séu til staðar til að virða reisin viðkomandi einstaklings.

3. Geyma ætti lífkennaupplýsingar, sem geymdar eru í þeim tilgangi að tengja kennivottorð eða dvalarskjöl við persónu, með afar öruggum hætti og aðeins til þess dags þegar skjölin eru sótt og aldrei lengur en í 90 daga frá útgáfudegi skjalsins nema slíks sé krafist vegna vinnslu í samræmi við lög Sambandsins og landslög. Eftir þann tíma skal eyða eða eyðileggja þessar lífkennaupplýsingar.

11. gr.

Vernd persónuupplýsinga og bótaábyrgð

1. Með fyrirvara um reglugerð (ESB) 2016/679 skulu aðildarríkin tryggja öryggi, heilleika, ósvikni og leynd þeirra gagna sem er safnað og eru geymd vegna þessarar reglugerðar.

2. Að því er þessa reglugerð varðar skulu yfirvöld sem bera ábyrgð á útgáfu kennivottorða og dvalarskjala teljast vera ábyrgðaraðilinn sem um getur í 7. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679 og þau skulu vera ábyrg fyrir vinnslu persónuupplýsinga.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að eftirlitsyfirvöld geti framkvæmt verkefni sín að fullu, eins og um getur í reglugerð (ESB) 2016/679, þ.m.t. að því er varðar aðgang að öllum persónuupplýsingum og öllum nauðsynlegum upplýsingum og aðgang að öllu húsnæði eða gagnavinnslubúnaði lögbærra yfirvalda.

4. Samvinna utanaðkomandi þjónustuaðila skal ekki útiloka hugsanlega bótaábyrgð af hálfu aðildarríkis samkvæmt lögum Sambandsins eða landslögum vegna brota á skuldbindingum með hliðsjón af persónuupplýsingum.

5. Upplýsingar á tölvulesanlegu formi skal aðeins setja í kennivottorð eða dvalarskjal í samræmi við þessa reglugerð og landslög útgáfuaðildarríkisins.

6. Lífkennaupplýsingar sem vistaðar eru á geymslumiðli kennivottorðanna og dvalarskjalanna skal aðeins nota í samræmi við lög Sambandsins og landslög af starfsfólki lögbærra landsyfirvalda og stofnana Sambandsins sem til þess hefur tilskilda heimild, í þeim tilgangi að sannreyna:

- a) ósvikni kennivottorðsins eða dvalarskjalsins,
- b) auðkenni handhafa með hjálp fyrirbyggjandi samanburðarhæfra þátta þegar þess er krafist samkvæmt lögum að framvísa skuli kennivottorði eða dvalarskjali.

⁽¹⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1724 frá 2. október 2018 um að koma á einni stafrænni gátt til að veita aðgang að upplýsingum, málsmeðferðarreglum og aðstoð og þjónustu til lausnar á vandamálum og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 1024/2012 (Stjtíð. ESB L 295, 21.11.2018, bls. 1).

7. Aðildarríki skulu halda og tilkynna framkvæmdastjórninni árlega um skrá yfir lögbær yfirvöld sem hafa aðgang að lífkennaupplýsingum sem vistuð eru á geymslumiðlinum sem um getur í 5. mgr. 3. gr. þessarar reglugerðar. Framkvæmdastjórnin skal birta á Netinu samantekt yfir slíkar landsskrár.

12. gr.

Eftirlit

Eigi síðar en 2. ágúst 2020 skal framkvæmdastjórnin koma á fót ítarlegri áætlun um eftirlit með afrakstri, niðurstöðum og áhrifum þessarar reglugerðar, þ.m.t. áhrifum hennar á grundvallarréttindi.

Í eftirlitsáætluninni skal setja fram með hvaða hætti og hve oft gögnum og öðrum nauðsynlegum sönnunargögnum skuli safnað. Í áætluninni skal tilgreina til hvaða aðgerða framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu grípa með tilliti til söfnunar og greiningar á þessum gögnum og öðrum sönnunargögnum.

Aðildarríkin skulu láta framkvæmdastjórninni í té gögn og önnur sönnunargögn sem eru nauðsynleg að því er slíkt eftirlit varðar.

13. gr.

Skýrslugjöf og mat

1. Tveimur árum og ellefu árum, eftir því sem við á, frá þeim degi þegar þessi reglugerð kemur til framkvæmda skal framkvæmdastjórnin gefa Evrópuþinginu, ráðinu og efnahags- og félagsmálanefnd Evrópusambandsins skýrslu um framkvæmd hennar, einkum vernd grundvallarréttinda og persónuupplýsinga.

2. Sex árum frá þeim degi þegar þessi reglugerð kemur til framkvæmda, og á sex ára fresti eftir það, skal framkvæmdastjórnin framkvæma mat á þessari reglugerð og leggja fyrir Evrópuþingið, ráðið og efnahags- og félagsmálanefnd Evrópusambandsins skýrslu með helstu niðurstöðum. Í skýrslunni skal einkum leggja áherslu á:

- a) áhrif þessarar reglugerðar á grundvallarréttindi,
- b) hreyfanleika borgara Sambandsins,
- c) skilvirkni sannprófunar á grundvelli lífkenna við að tryggja öryggi ferðaskilríkja,
- d) hugsanlega notkun dvalarskírteina sem ferðaskilríkja,
- e) hugsanlega frekari sjónræna samræmingu kennivottorða,
- f) nauðsyn þess að taka upp sameiginlega öryggisþætti í auðkennisskírteinum sem notuð eru til bráðabirgða í ljósi aukinnar viðurkenningar þeirra.

3. Aðildarríkin skulu láta framkvæmdastjórninni og viðkomandi stofnunum Sambandsins í té þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að unnt sé að taka þessar skýrslur saman.

14. gr.

Viðbótartækniforskriftir

1. Til að tryggja, eftir því sem við á, að þau kennivottorð og dvalarskjöl sem um getur í a- og c-lið 2. gr. uppfylli lágmark-söryggisstaðla í framtíðinni skal framkvæmdastjórnin koma á fót, á grundvelli framkvæmdargerða, viðbótartækniforskriftum sem varða eftirfarandi:

- a) viðbótaröryggisþætti og -kröfur, þ.m.t. bættir staðlar að því er varðar vernd gegn eftirlíkingum og fölsunum,
- b) tækniforskriftir fyrir geymslumiðla lífkenniþátta og öryggi þeirra, sem um getur í 5. mgr. 3. gr., m.a. að koma í veg fyrir óheimilan aðgang og auðvelda sannreyningu,
- c) kröfur varðandi gæði og sameiginlega tæknistaðla fyrir andlitsmyndir og fingraför.

Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 15. gr.

2. Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 15. gr., er heimilt að ákveða að forskriftunum, sem um getur í þessari grein, skuli haldið leyndum og að þær verði ekki birtar. Í því tilviki skal einungis láta þær í té stofnunum sem aðildarríkin hafa tilnefnt til að bera ábyrgð á prentun og einstaklingum sem hafa til þess tilskilda heimild aðildarríkis eða framkvæmdastjórnarinnar.

3. Sérhvert aðildarríki skal tilnefna einn aðila sem annast prentun kennivottorða og einn aðila sem annast prentun dvalarskírteina aðstandenda borgara Sambandsins og skal senda framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum upplýsingar um heiti þessara aðila. Aðildarríkjunum skal vera frjálst að breyta um tilnefnda aðila og skal upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um það.

Aðildarríkin geta einnig tilnefnt einn aðila sem annast prentun kennivottorða og einn aðila sem annast prentun dvalarskírteina aðstandenda borgara Sambandsins og skal senda framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum upplýsingar um heiti aðilans.

Tvö eða fleiri aðildarríki geta einnig ákveðið að tilnefna einn aðila í þessu skyni og skulu þau upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um það.

15. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem komið var á fót með 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1683/95. Nefnd þessi skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gildir 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011. Skili nefndin ekki álitum skal framkvæmdastjórnin ekki samþykkja drögin að framkvæmdargerðinni og þriðja undirgrein 4. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011 skal gilda.

16. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 2. ágúst 2021.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. júní 2019.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. CIAMBA

forseti.